

# Rozjímanie na piatok 32. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na piatok 32. týždňa  
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú:

skutočnosť Pánovho príchodu;  
nadprirodzený pohľad objavuje  
život v tom, čo sa zdá byť  
smrťou; služba je naším  
pokladom pre večnosť.

NIEKEDY POČUJEME Ježiša používať  
prorocký jazyk plný symbolov a  
prirovnaní. Robí to napríklad aj  
dnes, keď nám hovorí o svojom  
poslednom príchode a povzbudzuje  
nás, aby sme podľa toho žili. Najprv

nám pripomína dve epizódy zo Starého zákona: celosvetovú potopu v Noemových časoch a potrestanie Sodomy po Lotovom unáhlenom úteku. Posolstvo, ktoré chce Ježiš odovzdať, je jasné: Boh príde náhle. A hovorí nám, že, žiaľ, mnohých nájde nepripravených, zaneprázdnených alebo rozptýlených pozemskými záležitosťami, bez toho, aby hľadeli aj na tie večné.

Tým, že nás Ježiš vedie k zamysleniu nad koncom čias, ktorý možno vnímame ako vzdialenú udalosť, nás pozýva zamyslieť sa nad prítomnosťou: možno aj my sme každý deň zaneprázdnení tisíckami vecí, možno sa naše dni opakujú s určitou monotónnosťou a nezostáva nám priestor na to, aby sme sa pozreli smerom k nebu. Preto nám príde vhod táto pripomienka, ktorú evanjelium predkladá bez okolkov: pamätaj, že si smrteľný a že smrť je istá, ale aj neistá, nepredvídateľná;

využi dni na konanie dobra a  
pamätaj, že potom príde pravý život,  
večnosť.

Pohľad na nebo nám pomáha naladiť  
naš život na Boží plán, na najhlbšiu  
pravdu o našom ľudskom údele.

Vedomie, že život sa smrťou nekončí,  
nás naplňa nádejou. Ten istý Boh,  
ktorý sa nám priblížil na zemi, nás  
horlivo očakáva aj v nebi; pripravil  
nám príbytok. Tam na nás čaká,  
povedané slovami svätého  
Josemaríu, „nesmierna Láska: bez  
zrady a klamu, všetka láska, krása,  
veľkosť, poznanie! A bez prejedenia  
ŕa nasycuje a nikdy nenasýti“[1].

.....

„NADPRIRODZENÝ POHLAD! Pokoj!  
Mier! Takto posudzuj veci, ľudí,  
udalosti... očami večnosti. — A potom  
každý múr, ktorý ti zahradí cestu —  
hoci z ľudského pohľadu sa zdá byť

neprekonateľný — nič neznamená, ak naozaj obrátiš oči k nebu!“[2]. Mať nadprirodzený pohľad znamená vložiť do rovnice nášho života faktor večného života, neba, ktoré nám Boh pripravil, keď sa skončia naše dni na zemi. Táto široká a hlboká perspektíva viery nanovo dimenzuje problémy, ktorým čelíme v našej rodine, v Cirkvi, vo svete....

Uvažovanie o realite s nadprirodzeným pohľadom – čo znamená vidieť ju viac Božími očami, teda takú, aká naozaj je – nás uvádza do Božej múdrosti, a preto nám pomáha objaviť pozitívny význam odriekania, ktoré niekedy musíme urobiť. „Kto sa bude usilovať zachrániť si život, stratí ho, a kto ho stratí, získa ho“ (Lk 17, 33), hovorí Pán v evanjeliu. V kresťanskom živote je často potrebné stratiť, aby sme získali, zomrieť, aby sme priniesli ovocie, opustiť to, čo nám bráni v úzkom nasledovaní Krista,

aby sme sa očistili a naša duša mohla letieť stále vyššie. Pri pohľade na Ježiša si uvedomujeme, že sa oplatí bojovať s radosťou a námahou, s vedomím, že sme malí, ale aj s vedomím, že „pre tých, ktorí milujú Boha, všetko slúži na dobré. Tu na zemi sa dá vyriešiť všetko okrem smrti: a pre nás je smrť Život“[3].

---

VIERA VO VEČNÝ ŽIVOT nám odhaľuje skutočnú hodnotu prítomného času. Pán nás vo svojej láske postavil na zem a nakoniec sa k nemu vrátíme. Naše roky sú spočítané: sú darom od Boha, v ktorom nám dal aj slobodu využiť ich podľa vlastného uváženia. Preto je čas vzácnym pokladom, ktorý nám Boh zanecháva v rukách. Môžeme ho premárniť, alebo naopak, dobre využiť a prežiť „každý okamih z perspektívy večnosti“[4].

Využitie času môžeme sústrediť na seba: zdravie, prestíž, prácu, blahobyť, postavenie... Alebo môžeme hľadať ovocie večnosti prostredníctvom služby. Horlivosť slúžiť nás vedie k tomu, aby sme dali svoj čas k dispozícii Pánovi, aby sme sa úzkostlivo nestarali o budúcnosť, aby sme cítili, že sme Božími spolupracovníkmi pri budovaní jeho kráľovstva v srdciach.

Prostredníctvom služby náš čas prekonáva svoje hranice a premieňa sa na „navždy“ večnosti.

„Veľmi dobre začínam rozumieť zvolaniu, ktoré napísal svätý Pavol Korinťanom,“ hovorí svätý Josemaría: „*tempus breve est!* Aký je len náš život na zemi krátky! (...) Náš čas je skutočne krátky na to, aby sme milovali, dávali, konali zadosťučinenie“[5]. V Márii, ktorá má najväčší poklad v nebi, môžeme vidieť najlepší príklad služby Ježišovi

a všetkým, s ktorými sa stretneme na pozemskej púti.

---

[1] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 995.

[2] *Ibid.*, bod 996.

[3] *Ibid.*, bod 1001.

[4] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 239.

[5] *Ibid.*, bod 39.

---